

[J. R. Poulsen.]

Kredit- og Hypotekforeninger saavel som andre Panthavere. § 9 i det oprindelige Forslag, som omhandlede disse Institutioner, er jo imidlertid udgaaet under Behandlingen i Folketinget, hvad jeg egentlig maa beklage, men alligevel vil disse Foreninger og eventuelle private Laangivere sikkert se med Velvilje paa Loven og anbefale deres Debitorer at benytte sig af det gode Tilbud, som her gives fra Statens Side.

§ 3 er blevet stærkt omkalfatret i Folketinget; det trængte den ogsaa til. Som den ser ud nu, er den vistnok i Orden. Renten og Afdragstiden for Laanene er meget tilfredsstillende.

Jeg har et Par enkelte Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Jeg forstaaer det saaledes, at det Tilskud paa 5 000 Kr., som kan gives til Reparation og Istandsættelse af Landbrugsbygninger, ogsaa vil kunne gives, selv om Panteværdien ligger paa 110 pCt. eller eventuelt derover. Det er jo nemlig et rent Tilskud, en ren Gave. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om denne Opfattelse er rigtig.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Minister, om der til Arbejder, der er i Gang, og som maaske ønskes udvidet, kan faas Tilskud eller Laan til det hele, hvis det falder inden for Finansaaret 1940—41. Jeg har allerede haft Forespørgsler i saa Henseende.

Jeg anbefaler alle, der ønsker at faa udført Byggearbejder paa Landet, at gøre Brug af Loven og snarest indsende Andragende til Kommunalbestyrelsen.

Axel Christensen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er Reparationsarbejder paa Bygninger ude paa Landet i høj Grad tiltrængt. Det gælder ikke alene Reparationsarbejder paa Landbrugsejendomme, men ogsaa paa andre Ejendomme i Landdistrikterne. Selv om det i overvejende Grad vil være paa Landbrugsejendommene, at saadant Reparationsarbejde er tiltrængt, fordi adskilligt er blevet udsat under Kriseaarene, vil der sikkert være adskillige Haandværkere og Forretningsfolk, der som Følge af den mindre Beskæftigelse og den mindre Omsætning med deraf følgende mindre Fortjeneste har været stillet paa samme Maade som Landmændene og derfor har udsat paakrævede Bygningsreparationer til bedre Tider, som man siger. Det er derfor med stor Tilfredshed, mit Parti gaar til Forhandling om dette Lovforslag, som vil aabne Adgang

for mange til at faa foretaget tiltrængte Reparationer, og som vil aabne Adgang for mange Haandværkere til at faa en kærkommen Beskæftigelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der vil blive stor Efterspørgsel efter det Beløb, der her stilles til Raadighed, baade naar det gælder Laan og Tilskud.

De nærmere Bestemmelser i Lovforslaget har den højtærede Minister allerede gjort Rede for, saa jeg skal ikke komme ind paa alle Enkeltheder, men jeg vil gerne sige om Bestemmelsen i § 2 om, at Tilskud ogsaa kan ydes til Indkøb af dansk Træ, hvor ikke andet dansk Materiale kan anvendes, at jeg anser Tilføjelsen af denne Bestemmelse for en god Ændring af det oprindelige Forslag, idet der umuligt kan foretages videre Reparationer uden Anvendelse af Træ.

Den Ændring, der er indført i det oprindelige Lovforslag angaaende Laanegrænsen, kan vi ligeledes tiltræde, idet den gør det muligt i visse Tilfælde at gennemføre store Reparationer eller Tilbygninger, som man ellers vilde være afskaaret fra at gennemføre, saafremt der skulde optages Laan til Dækning af Bekostningen.

Ligeledes er det en udmærket Bestemmelse, at der kan lægges et andet Tal til Grund for Beregningen, saafremt Ejendommens Tilliggende er undergaaet Forandring siden sidste Vurderingsforretning.

Hvis Loven skal kunne udnyttes efter sit Formaal, maa der imidlertid handles hurtigt af de Amtsudvalg, som faar med Administrationen at gøre, og hvis man ikke straks er klar over, at der helst bør ned sættes flere Udvalg i hvert Amt, kan det let gaa saadan, at denne Instans kommer til at sinke i Stedet for at fremme Beskæftigelsen, som det her tilsigtes.

Jeg finder det udmærket, at man med Hensyn til Statshusmandsbrugene henlægger Udvalgenes Funktioner under de lokale Husmandsbrugskommissioner.

Jeg forstaaer det saadan, at det er Ministerens Mening, at disse Udvalg, i hvert Fald i adskillige Tilfælde, skal vejlede de paagældende Ansøgere. Det vil derfor under alle Forhold være en Fordel, at de paagældende Udvalgsmedlemmer ikke faar for store Distrikter, hvilket ogsaa de foregaaende Ordførere har været inde paa, for man kan være ganske sikker paa, at de nok skal blive hjemsøgt flittigt angaaende Raad og Vejledning. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der f. Eks. vælges et Udvalg for hvert Herred. Da jeg gaar ud fra, at det bliver Folk, som ogsaa har andet at tage Vare paa, vil der være